

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a doua după Paști, a sfântului apostol Toma

În zi de duminică, întâia zi a săptămânii, după ce s-au scurs opt zile de la duminica învierii Mele, Eu iar cobor în carte și-Mi așez în ea cuvântul, și am fericire nespusă că pot să grăiesc cuvântul Meu pe pământ și să Mă împart cu el la cei credincioși venirii Mele din zilele acestea ca să-Mi gătesc ziua slavei Mele, să-Mi gătesc un popor ca în cer pe pământ, și cu care să-Mi lucrez Evanghelia venirii Mele, cuvântul cel rostit de gura Mea că voi veni iarăși pe pământ așa cum M-am și suit la Tatăl după înviere și când un popor credincios era cu Mine în ziua aceea și-i vorbeam Eu lui și-i dădeam de lucru pentru credință, și a venit apoi norul și am intrat în cele ce nu se văd ale facerii și M-am suit la Tatăl, de unde iarăși vin acum cu venirea Mea cea de azi.

Sunt Domnul învierii, Iisus Hristos. Am coborât minunea credinței sfinte peste voi, cei care sunteți azi popor primitor de Dumnezeu la întoarcerea Mea de la Tatăl la om, după două mii de ani de la suirea Mea la Tatăl când Mi-am scris între oameni cartea răstignirii și a învierii Mele dintre cei morți și cartea înălțării Mele la Tatăl apoi.

Minune de sus este credința voastră, măi fiilor. Ați auzit prin mărturisire, ați crezut prin iubire și ați venit, și e minune din cer coborâtă peste voi credința în care stați, și pe care o dovediți stând cu Mine aici, ca să fiți popor primitor de Dumnezeu când vine Domnul coborând la voi cuvânt, cuvântul Lui cel de azi. O, cum ar fi dacă între voi ar fi dintre cei care ar zice: Nu voi crede până ce nu voi vedea cum Domnul vine, cum Domnul lucrează și cum poate El aceasta. O, n-ar mai fi credință și nici plată pentru ea, ci ar fi numai ca pe pământ: văzut și crezut. Eu ca să-i fac pe ucenici să creadă desăvârșit că Eu sunt Dumnezeu și că am venit între oameni pe pământ, a trebuit să Mă așez în cele ce nu se văd după ce am înviat și M-am adevărit credincios pentru toate cele spuse de Mine lor până atunci, și numai după aceea li s-a scris credință.

O, e greu de cel ce nu crede, fiilor. Nu crede pentru că se împiedică mereu, ca unul care nu vede crezând. Celui ce îi este greu să creadă, decât numai ceea ce vede, acela nu are dragoste de Dumnezeu, nu are vâpaie în suflet pentru Domnul. Cine nu înțelege lipsa dragostei de Dumnezeu a lui Israel, care a văzut pe viu lucrarea lui Dumnezeu după ce a fost scos din Egipt ca să scape din robie și să se întoarcă în țara lui? O, a crezut Israel dacă a văzut înfricoșătoarea mână a Domnului făcând atâtea semne mari înaintea lui și înaintea egiptenilor, care-l robeau pe Israel? Credința prin vedere, o, nu ajunge ea împotriva necredinței omului, nu e de ajuns aceasta, dar credința prin dar bucură inima și o ține ca focul, ca dorul din care ea se hrănește și crește și este, și așa rămâne ea cu nume de credință, și iată, suntem în a opta zi de după învierea Mea, și în ea pomenim pe ucenicul Toma, prin care Eu am putut să-Mi dovedesc trupul Meu cel înviat înaintea ucenicilor Mei, și au scris ei toate acestea pentru cei ce vor crede în Mine prin mărturisirea lor.

Erau ucenicii strânși și încuiați în casă și aveau și pe Toma cu ei în ziua a opta de după învierea Mea, când ei îi spuneau lui că M-au văzut, că le-am grăit, că le-am dat de lucru peste pământ, iar Toma a spus: *«Nu voi crede dacă nu-L voi vedea și eu»*, și numaidecât am stat în mijlocul lor și i-am spus lui Toma: *«Adu degetul tău și vezi mâinile Mele și adu mâna ta și pune-o în coasta Mea, precum ai zis, ca să crezi, și nu fi necredincios, ci credincios»*, și și-a arătat el apoi bucuria că M-a văzut înviat și că M-a pipăit pentru credința lui și a altora de după el și a spus: *«Domnul meu și Dumnezeul meu!»*, iar Eu am adăugat, și am spus: *«Fericit că M-ai văzut și ai crezut, dar mai fericiti cei care nu au văzut și au crezut!»*, și erau acestea mironosițele, măi fiilor, și erau ele pline de dor și de dragoste pentru Mine din pricina credinței lor în Mine înainte și după învierea Mea, căci ele slujeau cu credință Evangheliei Mele din loc în loc, iar apostolii Mei Mă însoțeau și înțelegeau cu dificultate Ființa Mea și cuvântul Meu prin care le spuneam lor toate pentru viața lor cu Mine și le spuneam cele ce aveau să se întâmple cu Mine, și multe cu-

vinte și fapte ale Mele între ei cu anevoie le primeau și le înțelegeau ca să poată ei crede că așa va fi.

O, ucenicul Toma dorește să vă umple de dor credința, măi fiilor, că fericiți sunt cei ce cred cu dor, pentru că iubesc cu dor. Bindecuvântată să fie intrarea lui la voi, în cartea Mea cu voi, fiilor! Amin.

— *O, cred, Doamne, cred Ție, Bunule Păstor al nostru, cred și mărturisesc că Tu ești Hristos Cel înviat, Fiul lui Dumnezeu venit în lume ca să-i ierți și să-i mântuiești pe păcătoși, iar eu am fost cel dintâi, și tot cel dintâi am fost care Te-am mărturisit spunându-Ți la îmbrățișarea cu trupul Tău cel înviat și numindu-Te Domnul meu și Dumnezeul meu, Domnul Cel în-viat, o, Doamne.*

Te văzuseră ucenicii toți în seara zilei învierii Tale, dar eu nu Te văzusem, și voiam să Te văd și eu și să cred pipăindu-Ți ranele, Doamne, ranele răstignirii, o, Doamne. Erau cei fericiți cei ce Te-au văzut fără să Te pipăie la rane, și mi-ai spus: «Fericiți cei ce nu au văzut și au crezut», și erau aceia mironosițele Tale și ucenicii Tăi, dar eu am fost și mai fericit ca ei, nu pentru că Te-am văzut și că Te-am atins pe rane, ci pentru că Ți-am mărturisit ranele din mâini și din coastă, și aceasta mărturisește de atunci și până azi că adevărat este și că adevărată este învierea Ta, Mieluț rănit și biruitor prin rană.

O, cine putea birui păcatul omului în afară de Tine, Făcătorule al omului? Tu erai Cel sculat dintre morți, după ce ai umplut de lumina învierii Tale iadul, Doamne, căci mai dinainte ne-ai spus că-i vei trage pe toți la Tatăl, iar noi înțelegeam puțin, și eram greoi la credință, ca unii care credeam ce vedeam, iar nu altfel. Eu, însă, de dorul Tău, de bucuria adevăririi a toate spusele Tale, de aceea am dorit să Te văd și eu, atingându-Ți ranele precum am spus că vreau, și aceea a fost o taină, o mare taină, pe care am păstrat-o în inima mea de când ne purtam cu Tine din loc în loc și ne spuneai toate, toate câte aveam să le pricepem târziu, târziu, după ce Tu a fost să mori pe cruce, Doamne. De atunci și până acum eu sunt martorul cel mai mare al învierii Tale și sunt împotriva a toți necredincioșii, care cu îndărătnicie își văd de ale lor și nu se lasă ei spre fericirea celor ce cred că Tu ai venit pe pământ pentru ca să mori pe cruce și să înviezi apoi pentru fiecare om, care poate doar să moară, nu să și învieze, iar Tu ești Cel ce ai înviat și Cel Care îi înviezi pe toți ca pe Lazăr, așa cum Tu ai dovedit că vrei și că poți de la Tatăl, Care ascultă ruga Ta pentru noi, iar noi trebuie să credem, Doamne, ca să fim cei fericiți. Amin.

Te fericesc cu multul, popor credincios cuvântului adus de gura Domnului pe masa ta pe pământ. Te înconjoară sfinții și îngerii din pricina credinței tale prin care Domnul poate să vină cuvânt pe pământ. Zadarnic cred mulți că mai mult decât aici este Dumnezeu lucrător în zilele acestea pe pământ, dar fiecareia îi este dat cât să creadă și cât nu, fiindcă acest munte de cuvânt este numai unul, precum numai Unul este Domnul, Care cu însăși gura Sa a vestit de pe atunci că acest cuvânt va veni și va fi auzit de cei din morminte, fiindcă pregătește Domnul Evanghelia învierii morților, și de aceea a așezat Domnul pe pământ venirea Lui cea de azi cu acest râu de cuvânt, scris în Scripturi atât de deslușit că va fi acesta râu al vieții și că va curge peste pământ din tronul lui Dumnezeu și va adăpa noroade când nu va mai fi nimic pe pământ decât om îndurerat și zdrobit de înseși păcatele lui, și când Domnul Se va arăta la toți cei care L-au împuns cu atâtea păcate și că El le va întinde mâna cu milă, căci Acesta este Dumnezeu, și este Cel ce mântuiește și Cel ce dă viață celor ce au pierdut-o prin păcat, și n-au știut ce le aduce păcatul.

Te fericesc cu multul și cu sfinții toți, popor bindecuvântat pentru purtarea sarcinii venirii Domnului acum pe pământ cuvânt. O, pace ție din partea ucenicilor Lui! Vom fi cu voi peste opt zile, când Domnul va petrece aici cu voi, și cu cei ce vin la izvor întâlnirea care va fi! Domnul cu ucenicii și cu ucenițele mironosițe, Domnul cu voi și cu noi aici, și va fi mângâierea Duhului

Sfânt plutind în văzduh în ziua aceea, iar cerul și pământul vor tresălta, și unul altuia își vor sluji în duh de sărbătoare sfântă, sărbătoare de înviere. Amin.

O, slavă Ție, Doamne înviat! Tu ești toate. Ne doare de cei ce nu Te iubesc, ne doare, iar durerea noastră pentru ei va fi scump răsplătită și va aduce multă înviere, pe Domnul, Răscumpărătorul celor atât de pierduți, din pricină că n-au gustat ei iubirea. Amin.

— O, ucenicul Meu, măreț cu iubirea și cu dorul, nu gustă mulți iubirea, pentru că îi înșeală dulceața păcatului, dar când aceștia Mă vor afla Mă vor iubi măcar atât cât au iubit păcatul, dar iubirea îi va crește și îi va ridica frumos și va fugi departe păcatul, căci numai cei ce nu iubesc pe Domnul cu dor și cu rană, numai aceia cad spre păcat, numai aceia sunt atrași spre despărțire de Domnul pe pământ prin păcat.

O, binecuvântată să fie călătoria celor ce se strâng la izvor peste opt zile, aici, cu dorul în ei. Aștept cu Duhul plin de dor întâlnirea care vine între cei ce vor fi aici din cer, și cei ce se vor strânge, și ne va fi nouă zi de bucurie, zi de praznic de înviere cu voi și cu ucenițele mironosițe, care atât de mult M-au iubit, chiar dacă am fost atât de îndurerat, atât de chinuit, atât de părăsit, iar apoi am înviat și am zis tuturor celor duruți: «*Bucurați-vă! Pace vouă!*».

O, popor de la izvor, vom spune cu toții: „*Hristos a înviat!*“ și vom face alin celor ce ne iubesc venind la petrecere cerească, la întâlnirea Mea cu ei aici, și cu cei din cer, fiilor. Ca în Betania vom fi, și vom pune masă, căci și atunci la fel lucram, o, fiilor, la fel ca și cu voi puneam pe masă, de jos și de sus hrană, iar Eu Mă împărțeam lor și le împărțeam puteri sfinte, și aveam și atunci popor credincios ca și acum, și iată, iarăși pot și iarăși am, și nu mai este nicăieri să am ce am aici cu voi, să pot ca aici, să vin ca aici, iar cei ce se smintesc, nu știu altceva să facă, dar măsura Mea între voi este bună pentru că Eu sunt cu voi, pentru că voi nu sunteți aici singuri, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27 aprilie 2014